

అ ర వ గొ డ వ

శ్రీమతి కె. యస్. ఆర్. దేవి

అసలు నాకు బుద్ధి తెలిసినప్పటినుంచి ఎక్కడకు కదలని వాణ్ణి అటువలన నాకసలు యింకో పూరు వెళ్లటం అంటే మహా విసుగ్గా ఉంటుంది. అందులో చెన్నపట్టణం లాంటి మహా పట్టణాలకు ప్రయాణమంటే వేరే చెప్పాలా! యింటివద్ద మా వాళ్లంతా వెళ్లమని ఒకటేపోరు పిల్ల పెళ్ళికి రమ్మన మని మా అల్లుడు తంఠిమీద తంఠి ఇవ్వటము మొదలెట్టాడు. వెళ్లకపోతే ఆయనకు కోపం వస్తుంది. ఇల్లు బయలుదేరితే చిక్కులు చాలా ఉన్నాయి. రైలు ప్రణం నేనెన్నడూ చేసినవాడిని కాను. పోనీ ఎల్లాగో ఒకలాగు బయలుదేరుదా మనుకుంటే రైల్వో ఆచారము అసలే సాగదు. కాని చేసేదేమిటి ఆఖరుకు యింట్లో పోరుపడలేక అతి కష్టముమీద బయలుదేర వలసివచ్చింది.

* * *

నే నప్పుడే మద్రాసు మెయిల్ దిగాను. నే ననుకొన్నట్లుగా ఎవరూ నాకోసం స్టేషనుకు రాకపోవుటచే, ఎవరైనా వచ్చెదరేమోనని వారికొరకు నిరీక్షిస్తూ ప్లాటుఫారం మీద పచార్లు చేస్తున్నాను. అప్పుడు షుమారు పదిగంటలు కావచ్చింది. మండు వేసగి యగుటచే రాగరాగ జనసంచారము తగ్గ జొచ్చినది. దివారకుడు తన ప్రచండ కిరణజాలముచే మనుజులను తలలెత్తకుండా చేయుచుండెను. ఎండ తీవ్రముగా ఉన్నప్పటికి ఎల్లాగో ఒకలాగున నెవ్వరూ వచ్చింది. ఈ ఎండ బాధకుతోడు క్షుద్బాధకూడ ఎక్కువగుటచే నా కపరిమితమైన కోపము, విసుగు జనించినది. పోనీ నేనే యింటికి వెళ్ళుదమన్ననో నాకాయింటి విలాసము అసలే తెలియదు. అదిగాక భాష

కొత్త ఈరెండును గాక అంతపెద్ద పట్టణములో ఎక్కడని వెదికేది? నేనట్లా సందిగ్ధములోపడి యుండ నా అవస్థతా మొదటినుంచీ చూస్తున్న ఒక అయ్యరు జాలి పడి గాబోలు నా సమీపమునకు వచ్చి "సార్" అని పిలిచాడు. నేనంతవరకు దీర్ఘాలోచనలో పడియుండుటచే ఆ "సార్" అన్న శబ్దమువిని పులికిపడి నాకోసం ఎవరైనా వచ్చారేమోనని వెనక్కితిరిగి చూశాను. ఆశనిరాశైనది. నిప్పలో వేసినను నీటిలో వేసినను చెక్కుచెదరని ఒక మలినవస్తుమును గూడకట్టు, ఒకమాసి చినిగిన చొక్కా, భృంగములను బోలిన యా నిగనిగలాడే నిడుపాటి శిరోజములతో ఒక కొప్ప—అట్టి వెంట్రుకలకు స్త్రీలుగూడ అసూయ పడవలసినదే— నోటినిండ తమలపాకులు, విశాలమైన లలాటముపై విభూతి రేఖలుగల నొక వ్యక్తి నా ఎదుట సాక్షాత్కరించాడు.

నేను ఆశ్చర్యముతో చూచుచుండుటచే ఒక చిరునవ్వుపారవేసి "ఎన్నసార్" అని పలుకరించాడు. నా కాయనమాటలు అర్థము కాకపోవుటచేత నేనట్లాగేచూస్తూ వుండిపోయాను.

"సార్, నాగూడ వుంగళాటం మనుజన్ దా, ఏం అవళ ఆచ్చీరియమా పాకరాంగో" అని 'హాహా' అని తన ఎర్రటి పళ్లన్నీ కనబరుస్తూ నవ్వసాగాడు.

నాకు చాల కోపము వచ్చింది. పని కట్టుకొని

మెండుకు అలను అంబుల తెలియుట లేదు. ఇంతలో ఇంకొక అయ్యరు నా పెట్టె లాంటి పెట్టె పెట్టుకొని మేమున్న చోటికి తయారయ్యాడు. మొదటి అయ్యరు నన్నీతనికి పరిచయము

కలుగచేశాడు. అతని వాలకము మరీ త మా షా గా వుంది, ఈ రెండవ అయ్యరు నా అవస్తంతా అర్థము చేసికొని గాబోలు నాచేయి పట్టుకొని.

“సార్ యింగ రొంబ వెయ్యలా ఇక్క. అంగ వంది వుక్కారుంగో” అని అచ్చటనే స మీ ప ము న నున్న చెట్టుకిందకు తీసుకొని పోయి వాల్లిద్దరు చతికిల పడ్డారు.

నాకు వీళ్ల చర్యచూస్తే చాల ఆశ్చర్యమైంది వాళ్లకు నన్ను చూస్తే ఎంచుచేత యింత దయయని అని పించింది.

కాని స్టేషనులో ఎవర్ని నమ్మవద్దని మావాళ్లు గట్టిగా యింటివద్ద చెప్పి పంపించారు. కాని వీళ్ల ముఖాన మోసమనేది ఏకోళానా కన్పించడం లేదు తిరిగి ఏమి మాట్లాడుతారోయని—

“అయ్యో, మీరు మాట్లాడే దేదీ అర్థమగుట లేదు. దయచేసి నన్ను రెండు నిముషాల పాటు మాట్లాడించకండి” అని బ్రతిమాలను- అప్పటికైనా వదిలించు కుందామని.

వాడు వినీ విననట్లు కొంచెముసే పూరకుండి తిరిగి “అప్పా సంబలి దెందూరు” అన్నాడు. “ఏవూ రని” అడుగుచున్నాడని కొంచెము గ్రహించా. కాని మాది ఏవూరైతే వాళ్లకేం నన్నవస్త పెట్టటానికై గాని. కొంచెము సేపు మాట్లాడకుండా వుంటే వాళ్లే పోతారని శాలువ కప్పకొని మాట్లాడకుండా పడుకున్నా.

వాడు తిరిగి “సార్, సాపాటాచ్చా” అన్నాడు. మా యింటిపక్కన ఆచార గారింట్లో “+

నన్ను గురించి వాళ్లు అంతసేపు కాలయాపన చేయడం మెండుకా అని సందేహము తోచింది. కాని చేసేదేమి లేక కళ్లను వప్పజెప్పి చూస్తూ కూర్చున్నాను.

“అప్పా! ఇప్పోవేవరె కొంచె వుక్కారు” అని నన్ను కూర్చోమని మూగ సౌజ్ఞ చేసారు. వాల్లిద్దరు వెళ్లబోయారు. నా పెట్టెవంక ఒక్కమారు చూసాను. తనకు దేనితో సంబంధము లేనట్లు పెట్టిన చోటనే కదలకుండా ఉంది. నేనుగూడ లేచి నుంచున్నాను. నన్ను రావద్దని తా నభినయము చేస్తా చెప్పి ఒక నిముషములో ఎవరో తీసుకొస్తామని చెప్పి వాల్లిద్దరు బయలు దేరారు.

బహుశః తెలుగు తెలిసిన వాళ్ల నవరై నా తీసుకు రావటానికి వెళ్తున్నారేమో అని కొంచెము సంతోష పడ్డాను.

* * *

షుమారు అరగంట కావచ్చింది. ఆ అయ్యరు ఇంకా రాలేదేమూ అని విచార మేసింది. ఇంక వాళ్ల కొరకు నిరీక్షించి లాభము లేదని డబ్బుకొరకు పెట్టె తెరిచా. అప్పడంతా బాగా అర్థమైంది. పెట్టెలో నాలుగు రాళ్లుమాత్రం ఉన్నాయి. జరిగిన మోసమును తలచుకుంటే చాల దుఃఖమేసింది. వాళ్లంతసేపు నాతో నాకర్థము కాకపోయినా, అరవ గొడవ జరిగించింది నాకు రాళ్ళతో నిండిన పెట్టె అంటగట్టటానికేనని బాగా తెలిసాచ్చింది. ఏమి చెయ్యాలో తెలిసింది గాదు. చేతిలో దమ్ముడీ లేదు. జరిగినమోసం